

ПРАВОСЛАВНАЯ ПОДОЛІЯ

(ПОДОЛЬСЬКІЯ ЕПАРХІАЛЬНІЯ БЪДОЖОСТИ)

ЕЖЕНЕДЪЛЬНОЕ ИЗДАНИЕ.

(LVI-й годъ изданія)

Цѣна за годъ 5 руб съ перес. и безъ перес.

Отдѣльный №-ръ 15 копѣекъ.

О ф ф и ц і а л ь н а я ч а с т ь

Распоряженія Епархіального Начальства.

Духовенству епархіи

къ немедленному точному исполненію.

15 августа сего года назначенъ Всероссийскій Помѣстный Соборъ въ Москвѣ.

Выборы представителей на Соборъ должны быть произведены такъ:

1. 23 сего іюля во всѣхъ приходяхъ епархіи должны состояться приходскія собранія для избранія изъ мірянъ выборщиковъ въ избирательное благочинническое собраніе.

2. 30 іюля 1917 г. во всѣхъ благочинническихъ округахъ должны зостояться благочинническія собранія изъ всѣхъ штатныхъ членовъ причтовъ и избранныхъ приходскими собраніями выборщиковъ отъ мірянъ.

3. 8 августа 1917 г. должно состояться въ г. Каменецъ-Подольскѣ Епархіальное Собраніе для избранія членовъ Всеросійскаго Помѣстнаго Собора—двухъ отъ духовенства и трехъ отъ мірянъ.

Правила о выборахъ представителей на Соборъ напечатаны въ № 61 „Всеросійскаго Церковно-Общественнаго Вѣстника“.

Желательно, чтобы на томъ же Епархіальномъ Собраніи 8 августа былъ избранъ Церковно-Епархіальный Совѣтъ, а также были произведены выборы членовъ Консисторіи отъ діаконовъ и псаломщиковъ.

Епископъ Митрофанъ.

8 Іюля 1917 г.

№ 5522.

Вопросы, подлежащие разсмотрѣнію будущаго Епархіальнаго Съѣзда духовенства

Эти вопросы подлежатъ разсмотрѣнію будущаго Епархіальнаго Съѣзда, который предположено созвать осенью сего 1917 года, но некоторые изъ этихъ вопросовъ могутъ быть разсмотрѣны назначеннымъ на 8 августа сего года Епархіальнымъ Собраніемъ, если Собраніе пожелаетъ разсматривать тѣ вопросы.

Чтеніе деклараціи Всероссийскаго Съѣзда духовенства и мірянъ (Всер. Ц.- О. В. № 53).

I.

1) Церковно-Епархіальный Совѣтъ и избраніе членовъ его (согласно Синодальному „Временному положенію о Церковно-Епархіальномъ Совѣтѣ“, пропечатанному: а) въ № 18-19 „Церк. Вѣд.“ отъ 6 мая 1917 г., стр. 114, а также 112, б) въ „Вѣстн. Врем. Правит.“ 1917 г. 6 мая № 49 (95), стр. 2, и в) въ „Всерос. Церк.-Общ. Вѣстн.“ 6 мая 1917 г., № 21 стр. 3). Выясненіе функций Церковно-Епарх. Совѣта, круга и задачъ его дѣятельности, времени собраній и засѣданій, способа созыва на собранія членовъ и вознагражденія ихъ, устройства канцеляріи и обезпеченія послѣдней необходимымъ помѣщеніемъ, отопленіемъ, освѣщеніемъ и прочими средствами, также источниковъ этихъ средствъ. Наконецъ, другіе мѣгущіе возникнуть при этомъ вопросы, какъ, напр., взаимоотношенія Совѣта и Консисторіи и проч.

2) Обсужденіе постановленія Ольгопольскаго уѣзднаго собранія объ учрежденіи особаго викаріатства для Балтскаго и Ольгопольскаго уѣздовъ и изысканіе средствъ на содержаніе необходимыхъ при томъ викаріатствѣ учреждений, какъ-то канцеляріи и пр.

3) Избранія членовъ: а) Духовной Консисторіи, б) Епархіальнаго Попечительства о бѣдныхъ духовнаго званія и в) др. епархіальныхъ учреждений (опредѣленіе С. Синода отъ 1-5 мая с. г. за № 2668 „о привлеченіи духовенства и паствы къ болѣе активному участию въ церковномъ управленіи“, „Церк. Вѣд.“ 6 мая 1917 г. № 18-19, стр. 113). Избраніе Предсѣдателя Епархіальнаго Ревизіоннаго Комитета и приглашеніе представителей отъ епархіи къ участию въ ревизіонной дѣятельности этого комитета (Всерос. Церк.-Обществ. Вѣстникъ 1917 г. 10 іюня, № 45 стр. 3—„О пополненіи состава ревизіонныхъ учреждений духовнаго вѣдомства“).

Въ связи съ этимъ обсужденіе вопросовъ о разгрузкѣ столовъ въ Консисторіи: а) суднаго и б) бракоразводнаго отъ черев.

мірнаго количества дѣлъ, особливо умножившихся и умножающихся вдвое-втрое противъ прежнихъ лѣтъ, въ судномъ столѣ—сѣ наступленіемъ смутнаго времени, нынѣшнихъ движеній въ приходахъ и т. п., и въ бракоразводномъ—сѣ изданіемъ новаго закона, въ значительной степени расширившаго поводы для возбужденія бракоразводныхъ исковъ (опред. Св. Синода отъ 29 апр. мая 1917 г. за № 2547, Церк. Вѣд. № 18-19, стр. 108).

4) Обсужденіе и рѣшеніе вопроса о томъ, кому и какимъ порядкомъ должны быть переданы, при упраздненіи должностей духовныхъ слѣдователей, функціи и обязанности послѣднихъ по собиранію требующихся свѣдѣній и справокъ по производству (не рѣдко срочныхъ) дознаній и слѣдствій о возстановленіи и исправленіи метрическихъ актовъ лицъ, подлежащихъ отбыванію воинской повинности, и пр.

Въ связи съ этимъ вопросомъ—вопросъ о вознагражденіи за трудъ и о покрытіи расходовъ по неизбѣжнымъ поѣздкамъ производящихъ дознанія и слѣдствія лицъ и объ источникахъ такого вознагражденія

5) О пересмотрѣ и реорганизациіи благочинническихъ округовъ и неизбѣжномъ, въ зависимости отъ увеличенія количества благочинническихъ округовъ, увеличеніи и усложненіи дѣлопроизводства въ епархіальномъ управленіи.

6) О настоятельной необходимости, — особливо съ новымъ распределеніемъ благочинническихъ округовъ, умноженіемъ ихъ и повсемѣстнымъ переизбраніемъ благочинныхъ, а также избраніемъ членовъ существующихъ въ предѣлахъ благочинній организацій, равно какъ членовъ всѣхъ епархіальныхъ учреждений (опредѣл. Св. Синода 1-5 мая 1917 № 2668, см. выше),—въ изданіи новой въ замѣнъ устарѣвшей, вышедшей три года тому назадъ, „Справочной книжки Подольской епархіи“. Такое изданіе вызывается дѣйствительными потребностями епархіи.

7) Окружные (благочинническіе) совѣты: ихъ составъ (опредѣленіе Св. Синода 1-5 Мая 1917 г. № 2668, „Церк. Вѣд.“ 1917 г. 6 мая № 18-19, стр. 112 и стр. 114-115). Болѣе подробное выясненіе круга и порядка ихъ дѣятельности, правъ и обязанностей вознагражденія лицъ, участвующихъ въ нихъ, покрытія расходовъ по поѣздкамъ, организаціи дѣлопроизводства и проч.

8) Пересмотръ рѣшенія апрѣльскаго 1917-года Епархіальнаго Съѣзда духовенства и мірянъ о сборахъ и взносахъ отъ церквей епархіи на различныя ея учрежденія и нужды. Та-

кой пересмотръ вызывается: а) указомъ Свят. Сисда, отъ 20 іюня 1917 г. № 20, пропечатаннымъ въ № 43 „Все. р. Ц.-Общ. Вѣстникъ.“, отъ 7 іюня, на стр. 4: „существующіе взносы отъ церквей устанавлены частью въ законодательномъ порядкѣ, частью распоряженіями Свят. Синода и мѣстнаго епархіальнаго Начальства, до тѣхъ поръ, пока эти законы и распоряженія не отмѣнены въ установленномъ порядкѣ, взносы для церквей являются обязательными“, и б) разъясненіемъ „о порядкѣ приведенія въ дѣйствіе постановленій епархіальныхъ съѣздовъ“ („Всерос. Церковно-Обществ. Вѣстн.“ 1917 г. 2 іюня № 39, стр. 3.)

II. Церковныя школы.

9) О церковныхъ школахъ Подольской епархіи въ связи съ постановленіями, съ одной стороны, Святѣйш. Синода и Всероссийскаго Съѣзда духовенства и мірянъ („Всер. Ц.-О. Вѣст.“ 1 іюля № 60, стр. 4, „О передачѣ ц. школъ“ 20 іюня 1917 г. № 52, стр. 2: „Свят. Синодъ о ц.-приходск. школахъ“, тамъ же: „По адресу вѣрмірянъ“ Еп. Андрея и „Можетъ ли ц.-прав. общество отказаться отъ своей приходской школы“, („Всер. Ц.-О. Вѣст.“ № 60, стр. 1: „Борьба за религиозное міровоззрѣніе“), съ другой, постановленіемъ Временнаго Правительства, отъ 20 іюня 1917 г. „объ объединеніи, въ цѣляхъ введенія всеобщаго обученія, учебныхъ заведеній разныхъ вѣдомствъ въ вѣдомствѣ министерства народнаго просвѣщенія“; по смыслу этого постановленія „все начальныя училища, включенныя въ школьныя сѣти, или на которыхъ отпускаются средства изъ казны на содержаніе ихъ или на вознагражденіе преподающихъ, въ томъ числѣ церковныя, а также церковно-учительскія и второклассныя школы, передаются въ вѣдомство министерства народнаго просвѣщенія; все кредиты изъ казны, въ томъ числѣ на церковныя начальныя, учительскія и второклассныя школы, на училищныя Совѣты: при Св. Синодѣ, Епархіальныя и на ихъ отдѣленія, на содержаніе наблюдателей церковн. школъ, на школьно-строительныя надобности, а равно и суммы фонда имени Александра III перечисляются въ смѣту министерства народнаго просвѣщенія Предоставить министру народнаго просвѣщенія установить, по соглашенію съ подлежащими вѣдомствами, порядокъ передачи школъ въ вѣдомство министерства народнаго просвѣщенія.“ равно какъ „порядкъ, условія и срокъ передачи начальныхъ

училищъ органамъ мѣстнаго самоуправленія“. „Вѣстникъ Временнаго Правительства“ 1917 г. 25 іюня № 89 [135] стр. I; „Всер. Церк.-Общ. Вѣсти“. 1917 г. 27 іюня № 57, „В. Врем. Прав“ № 92 стр. 2.

10] Въ связи съ этимъ вопросомъ—вопросъ объ отмѣненномъ нынѣ тѣмъ же постановленіемъ Временнаго Правительства, отъ 20 іюня 1917 г., законъ 3 іюля 1916 г. касательно пенсіонной кассы учителей и учительницъ церковно-приходскихъ школъ, съ перечисленіемъ средствъ этой кассы въ пенсіонную кассу учителей и учительницъ вѣдомства М. Н. П.

Наконѣцъ, въ связи съ вышесказаннымъ, вопросы:

11] о дальнѣйшей судьбѣ особой кассы взаимопомощи учащихъ и учившихъ въ церковныхъ школахъ Подольской епархіи;

12] о начатой передачѣ церковныхъ школъ приходскимъ совѣтамъ;

13] о продолженіи или прекращеніи взносовъ отъ церквей на нужды церковныхъ школъ, Епархіальнаго Училищн. г. Совѣта и его отдѣленій;

14] о назначеніи стипендій учащимся второклассныхъ учительскихъ школъ епархіи;

15] о выборахъ членовъ въ реорганизованныя Епархіальный Училищный Совѣтъ и его Уѣзныя Отдѣленія [Всерос. Ц. О. Вѣстн.“ 1917 года 19 мая № 29, стр. 4; „Церк. Вѣд.“ 6 мая 1917 г. № 18—19, стр. 113].

III. Духовно-учебныя заведенія епархіи.

16) Разсмотрѣніе экономическихъ отчетовъ по мужскимъ и женскимъ духовно-учебнымъ заведеніямъ епархіи за 1916 отчетный годъ. Разсмотрѣніе смѣтъ по содержанію ихъ въ 1918 году. Избраніе членовъ Совѣтовъ при женскихъ училищахъ и Правленій при семинаріи и мужскихъ духовныхъ училищахъ. Избраніе членовъ Ревизіонныхъ Комитетовъ при духовно-учебныхъ заведеніяхъ. Обсужденіе разныхъ докладовъ, касающихся этихъ заведеній. Пересмотръ рѣшенія апрѣльскаго Епархіальнаго Съѣзда духовенства и мірянъ Подольской епархіи касательно обязательности дальнѣйшихъ взносовъ отъ церквей на содержаніе духовно-учебныхъ заведеній (см. вопросъ 9).

V. Епархіальный Свѣчный Заводъ и Взаимовспомогательная Касса духовенства епархіи.

17) Годичные отчеты по Управленію Подольскаго Епархіальнаго Свѣчного Завода и Взаимовспомогательной Кассы духовенства епархіи за 1916 годъ.

18) Отдѣленіе Взаимновспомогательно Кассы духовенства Подольской епархіи и объединеніе ее съ другими благотворительными учрежденіями епархіи (Попечительство) въ одно общее учрежденіе и управленіе.

19) Назначеніе пособій изъ средствъ Свѣчнаго Завода на содержаніе разныхъ учрежденій епархіи: Подольскаго Церковнаго И.-Археологическаго Общества, Епархіальнаго Ревизионнаго Комитета, Архіерейскаго хора, а также на покрытіе перерасходовъ по повѣздкамъ Преосвященныхъ по обзорнію церквей и приходовъ епархій, и на покрытіе расходовъ по повѣздкѣ делегатовъ отъ духовенства и мірянъ Подольской епархіи на іюньскій Всероссийскій Сѣздъ духовенства и мірянъ въ Москвѣ; о продленіи рублевыхъ пожертвованій, по постановленію Сѣзда 1916 г., на ризницу кафедральнаго собора отъ тѣхъ церквей епархіи, отъ которыхъ таковыя пожертвованія не поступили.

20) О продленіи дѣйствія разрѣшенія ноябрьскаго Епархіальнаго Сѣзда 1916 г. на покупку Управленіемъ для Епархіальнаго Свѣчнаго Завода купеческаго воска (журн. № 17 отъ 28 ноября).

21) О пріостановкѣ скупки купеческаго воска о. о. Завѣдыв. свѣчн. лавками и отдѣльными церквями епархіи.

22) О недостаточности свѣчнаго оборотнаго капитала, въ связи съ увеличеніемъ цѣнъ на восковые матеріалы, рабочія руки и проч.

23) Улучшеніе матеріальнаго положенія членовъ и служащихъ Управленія Завода и Кассы.

24) О функціонированіи кассы усиленной взаимопомощи.

25) Разныя прошенія о пособияхъ и проч.

V. Разные вопросы.

26) Докладъ о дѣятельности, приходѣ и расходѣ суммъ по Епархіальному Комитету по оказанію помощи больнымъ и раненымъ воинамъ и содержанію лазаретовъ. Изысканіе средствъ для оказанія помощи больнымъ и раненымъ воинамъ, особенно необходимыхъ въ виду начавшагося новаго наступленія нашей революціонной арміи.

27) Союзъ Подольскаго духовенства (пост. Епарх. Сѣздъ духовенства и мірянъ 18—23 апрѣля 1917 г., стр. II, ст. 26

Способы, средства и порядок осуществленія Подольскій епархіей постановленій Всероссійскаго Сѣзда духовенства и мірянъ объ учрежденіи: 1) Всероссійскаго союза объединеннаго православнаго духовенства и 2) Всероссійскаго союза православнаго духовенства и мірянъ („Всерос. Церк. Общ. Вѣстн.“ 1917 г 10 іюня, №45, стр. 2).

28) Вопросъ о раздѣлѣ средствъ содержанія между членами причтовъ (выдѣленіе $\frac{1}{3}$ части всѣхъ приходскихъ причтовыхъ доходовъ въ пользу псаломщиковъ), въ связи съ вопросомъ о необходимости повышенія образовательнаго ценза и трудоспособности низшихъ членовъ клира.

29) О выборахъ въ члены предстоящаго Чрезвычайнаго Всероссійскаго Церковнаго Собора (Всерос. Церковно-Обществ. Вѣстн.“ 21 іюня 1917 г. № 53 стр. 1: „Сѣздъ и Соборъ“ и стр. 3: „Въ первомъ отдѣлѣ Предсоборнаго Совѣта“ и № 51 стр. 3 „Въ первомъ отдѣлѣ Предсоборн. Совѣта“ № 59 стр. 4 „О составѣ собора“

30) Вопросъ объ организаціи, по примѣру Волынской епархіи, разъѣздныхъ политическихъ ораторовъ изъ духовенства.

31) Подготовка къ выборамъ въ Учредительное Собраніе.

32) Вопросъ о совокупномъ страхованіи духовенствомъ пенсій и капиталовъ (циркуляр. указъ Св. Синода 25 апр. 1917 г № 10) въ государственныхъ сберегательныхъ кассахъ.

33) Разные вопросы, вызываемые жизнію и переживаемымъ моментомъ, могущіе возникнуть при дебатахъ и рѣчахъ на сѣмъ Сѣздѣ или быть возбужденными и внесенными самими делегатами Сѣзда, особливо вопросы въ виду предстоящихъ помѣстнаго Всерос. Церковнаго Собора и Учредительнаго Собранія.

Къ свѣдѣнію депутатовъ Сѣзда.

Занятія Сѣзда предполагается устроить въ Каменецкомъ мужскомъ духовномъ училищѣ (г. Каменецъ, Польскіе-Фольварки), куда депутатамъ Сѣзда и надлежитъ явиться. Здѣсь же депутаты могутъ имѣть за плату полный пансіонъ (квартиру и столъ). Желательно, чтобы депутаты, по возможности, запаслись своими подушками, одеялами, а рвно сахаромъ.

для поступающих во 2, 3 и 4 классы.

31. — Педагогическое собрание Правления училища для обсуждения результатов экзаменов и переэкзаменовок.

1 сентября.. Молебень и начало занятий.

Отъ Управленія Подольскаго Епархіального Свѣчнаго Завода.

Управленіе сообщаетъ, что Епархіальнымъ Съѣздомъ 1913 1914 и 1916 г.г. изъ благотворительнаго фонда назначены по собіа слѣдующимъ лицамъ:

- 1) Синьковскому Ивану, безмістн. псаломщику 10 р.
- 2) Людкевичъ Евгени, дочери священника 5 р.
- 3) Сорочинскому Арсенію, б. воспитан. Под. Дух. Семинаріи 10 р.
- 4) Красовской Матренѣ, вдовѣ священника 15 р.
- 5) Писнячевской Надеждѣ, вдовѣ священника 15 р.
- 6) Бѣлпеккому Венедикту, бывш. псаломщику 10 р.
- 7) Грабовской Акилинѣ, вдовѣ священника 20 р.
- 8) Завулинской Александрѣ, вдовѣ священника 15 р.
- 9) Боржковской Александрѣ, вдовѣ священника 30 р.
- 10) Балицкой Лукіи, вдовѣ псаломщика 25 р.
- 11) Богдюкевичъ Любови, вдовѣ священника 15 р.

Мѣстожителство означенныхъ лицъ Управленію не извѣстно, почему они приглашаются указать свой адресъ и пособие будетъ выслано имъ черезъ Благочинныхъ.

Отъ Совѣта Тульчинскаго Епархіального женск. училища.

Въ 1917-18 уч. году открывается при училищѣ 7-й педагогическій классъ. Желающія поступать должны подать прошеніе съ приложеніемъ аттестата объ окончаніи 6 классовъ Еп. ж. уч.

Отъ Подольской Епархіальной Испытательной Комиссіи.

Съ разрѣшенія Его Преосвященства, Преосвященнѣйшаго Митрофана, Епископа Подольскаго и Браглавскаго, производство экзаменовъ для лицъ, ищущихъ опредѣленія на священническія и псаломщическія должности, продолжается и въ лѣтніе мѣсяцы 10-го и 25-го числа.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Управленіе Казенныхъ Привислинскихъ желѣзныхъ дорогъ сообщило Подольской Духовной Консистоіи, 29 апрѣля сего года за № 332, что въ подвалѣ пакгауза № 56 (складъ эвакуированныхъ грузовъ) на ст. Москва тов., Никол. жел.-дор., подъ очереднымъ № 1836, хранятся безъ документовъ одинъ сундукъ и одинъ ящикъ, вѣсомъ 5 п. 35 ф., съ багажной наклейкой Рудница—Насельск. № 243, въ которыхъ оказались церковныя свѣчи, рясы священническія, книги церковныя и другія вещи; на свѣчахъ имѣются надписи на оберткахъ „Подольскій Епархіальный Свѣчной Заводъ“.

Ни въ Подольской Консистоіи, ни въ Управленіи Подольскаго Епархіальнаго Свѣчнаго Завода свѣдѣній о томъ, кому принадлежитъ этотъ грузъ, не оказалось, о чемъ и объявляется къ свѣдѣнію духовенства епархіи.

Присовокупляется при этомъ, что для востребованія выше указанныхъ сундука и ящика съ вещами владѣльцу ихъ слѣдуетъ обратиться съ просьбой къ Начальнику коммерческой службы Привислинскихъ желѣзныхъ дорогъ по адресу: Москва, Садовая—Спасская, № 25. Къ прошенію необходимо приложить багажную квитанцію или дубликатъ ея, по которому эти вещи были сданы на желѣзную дорогу; за неимѣніемъ же таковыхъ—изложить обстоятельства, при которыхъ утерянъ багажъ или документы и опись всѣмъ вещамъ.

Исп. об. редактора официальной части
секретаря Консистоіи В. Соколовскій

Неоффіціальна часть.

Отъ Редакціи.

Бывшій недавно Епархіальний С'їздъ духовенства и мірянъ высказавъ пожеланіе, чтобы неоффіціальную часть „Православной Подоліи“ замѣнить изданіемъ листковъ по церковнымъ и политическимъ вопросамъ на украинскомъ языкѣ. Редакція, сколько будетъ возможно при настоящихъ трудныхъ условіяхъ издательства, постарается исполнить это пожеланіе и приглашаетъ духовенства и мірянъ присылать въ редакцію подходящія статьи для листковъ. Но Редакція пока не закрываетъ совсѣмъ неоффіціальной части „Православной Подоліи“, такъ какъ иначе, при отсутствіи другого какого-нибудь печатнаго органа, духовенство епархіи будетъ лишено возможности высказываться печатно и имѣть хоть какія-либо свѣдѣнія изъ жизни епархіи. Редакція намѣрена, насколько позволятъ средства, помѣщать въ неоффіціальной части статьи на русскомъ и украинскомъ языкахъ.

Для начала въ настоящемъ номерѣ помѣщаемъ проповѣдь нашего приснопамятнаго земляка, проповѣдника на украинскомъ языкѣ, Василя Яковлевича Гречулевича († 1870 г.)

ПРОПОВІДЬ

О ХРИСТИЯНСЬКІЙ ЛЮБОВИ.

Благочестиві християне! будемо сьогодні бесідувати об любови християнській. Велике діло любов християнська! Святий апостол Павел так її нам описує: „Хоть-би я глаголав усіма чоловічеськими язиками, хоть-би я глаголав язиками ангельськими, а любви в собі не мав; то був би я—наче та мідь звонащая або кимвал звяцающий. Хоть-би я мав великий дар пророковання,

хоть-би я знав усі таємниці в світі, хоть-би я зібрав у свою голову весь розум людський і хоть-би мав я таку віру, щоб і гори своєю вірою подвигнути, да тільки любови у собі не мав; то був би я ніщо перед Богом. Хоть-би я роздав усе достаток мій неимущим, хоть-би дав, спалить себе у огні за имя Боже, а любови в собі не мав; то не було б міні с того ніякої користи душевної“.

От що значить любов християнська! Вона вище пророчеств, вище всякого розуму, вище й самої віри і надєжди. Нема нічого такого високого перед Богом, як любов християнська; бо святий євангелист Іоанн самого Господа Бога нашого називає *Любов* и говорить, що хто має в собі любов християнську, той живе в Бозі, а Бог живе в йому.

Се не та, братія мої, любов, що вбачаємо ми звичайно поміж людьми; бо й поміж людьми багато любови, тільки її нельзя назвати любов'ю християнською. Люди рідко люблять так, щоб їх любов була угодна Господу й вела їх на небо. Бо, хоть і повелів Господь через любов тілесную людям множитися и наповняти землю, тільки ж ся любов—і в законі Божому— не веде сама по собі чоловіка на небо, а без закону—повергає його у пекло. Хоть і люблять батьки и матері своїх дітей і блага діло роблять, їх годуючи и до розуму доводячи; от же й ся любов яка б вона ні була розумна й праведна, не веде сама по собі чоловіка на небо. Бо, люблячи свою дружину вірную, або дітей своїх, чоловік сам себе такою любов'ю веселить і втішає: як же він може бажати за її от Бога великої нагороди? Хоть і любим ми своїх приятелів і хоть Богу угодно, щоб було приятельство і дружба між добрими людьми, да й така любов—хоть-би вона була чиста від усякої користи й оберталась на добро приятелям нашим, не веде сама по собі чоловіка на небо. Бо, люблячи своїх приятелів, ми робим те ж саме, що й увесь світ робить. Люблять своїх приятелів обманщики, злодії, обидчики, грабітелі и всі лихі люди, бо й приятелі їх люблять їх так же само. Що ж тут за заслуга перед Богом із нашої приятельської любови? Ми тільки тим луччі од грішників у своєму приятельстві, що не подаєм один одному руки на людську біду й пагубу! Се ще не християнська любов, бо Христос не повелів чоловікові любити тільки свою дружину, або діток, або приятелів, щоб заслужити царство небесне. Мало для його, хоть-би хто полюбив і все село: і такий чоловік не заслужить ще царства небесного, бо й се ще не буде любов.

християнська. Правда християнська любов живе тільки в тому серці, которе любить так, як Христос возлюбив людей. Не тільки своїх сем'ян, сусід і своїх земляків, але й усіх людей, скільки ність їх по всему світу, возлюбить такий чоловік любов'ю Христовою; і не тільки серце його лежатиме до тих людей, котрі ему ніякого зла не заподіяли, але й ворогам своїм раде воно буде оддячить добром за зло, і не попрекне він їх неправедним учинком. Об такий любові святий апостол Павел пише, що вона терпливо переносить людські кривди, що вона милосердствує до всякої людини, що вона нікому не завидує, ні перед ким не превзняється, ні ким не гордує, не шукає тільки свої користи, не сердиться, не мыслить зла, не радується неправдою, а радується тільки истиною; що вона все собою покриває, у всему доброму їйме віри, уповає на Бога, зносить усе й ніколи не покидає чоловіка.

Де ж єсть така любов у світі? і хто з насъ похвалиться перед самим собою й перед Богом, щоб його серце так свято любило ближнього? Нема між нами такої щирости, такої благодисти один до одного! Що таке наша любов міждо собою? Горé й помислить, як далеко нам до правдивої любови християнської! Хоть ми кого-небудь і любим, то любим за те, що маєм зтого чоловіка користь, або потіху. А нехай не буде з його нам користи й потіхи—зараз душа наша отвернеться; а скажи нам чоловік слово противне, зневаж нас перед людьми, або вчини нам яку кривду, то вже ми й ворогуем йому, і не минем случаю помститися. О, далеко нам с такою душею до царства небесного!

Як же нам очистити її од усякої скверни? як її наповнить чистою любовію? В кого навчитись блягости, котора всякого чоловіка вважає за свого брата? Не в кого більш, як у Самого Бога. Він любить усіх людей, і всіх, добрих і злих, держить на світі. Як вони ні огорчають Його своїми беззаконіями, а Він посилає їм що їсти й пити, посилає в віщо одягтись і світить Своім сонцем на праведних і неправедних. Ми зовемся його чадами, і коли зовемся не дармо, коли бажаєм справді бути Його чадами, то як же нам ненавидіти тих, кого любить общій Отець наш? Единородний Син Божий, Ісус Христос, прийшов па землю і вмер за всіх людей, щоб усіх людей викупить од гріха Своїми муками. Він не отверг ні одного грішника, которий покався; Він, на хресті висівши, простив своїм мучителям и моливсь за всіх. Ми чувствуем себе грішниками, хочем,

щоб наші гріхи очистились його кров'ю святою і прикрились його праведністю. Чи прийме ж Господь нашу молитву, чи простить нам гріхи наші, коли ми не будемо так чинити, як Христос чинив, і не простим нашим обидчикам того зла, що вони нам заподіяли? Живучи на світі, ми знаємо, що вік наш недовгий. Хоть-би прожили ми й по сто літ, а все треба на той світ. А на тім світі чого ми собі бажаємо? Бажаємо не муки пекельної, а царства небесного. Як же ми ввійдемо у царство небесне, коли туди не можемо увійти ніякою злобою й ненавистю? Тим-то, хоть-би хто й справді нас обидив, то нам треба перемогти себе, молитися Богу, щоб вигнав із нашої душі гнів і мстивість, щоб через таку нечистоту душевну не втерять нам царства небесного; бо ще раз говорю вам, що в кого в серці останеться до самої смерті злоба на людей і лиха думка, хто вмере, не простивши ворогів своїх, того не прийме Господь у Своє царство любови й мира. Амінь.

Изъ книги: „Проповѣди на малороссійскомъ языкѣ протоіерея Василя Гречулевича,“ изданіе второе, исправленное, С.-Петербургъ 1857 г.

Відокремлення церкви від держави.

(Отдѣленіе церкви отъ государства).

В наші надзвичайні часи пишуть і говорять част таких справах, в яких часом трудно й розібратись. Ось, наприклад, багато говорять тепер про відокремлення церкви від держави, і не всякий громадянин розуміє, для чого то хочуть одділити церкву від держави, та як воно буде далі.

В наші часи треба всякому розбиратись у всіх державних, церковних та громадських справах, бо інакше другі за нас встановлять основи нашого життя (як було при старому уряді), а нам знову прийдеться зостатись позаді, та вздыхати. А проте вирішати всі наші справи повинні ми самі, і не так, як комусь хочеться, а так, як для нас лучче.

Розв'язім же і нашу рідну справу про відокремлення церкви від держави так, як лучче для нас, а не так, як совітують нам зо сторони. Запитаймо, в чім і кому шкодить єдність

між цими двома основами нашої отчизни, та що луччого вийде, як їх розділити? Знаю, ви скажете: „свобода! свобода всім, свобода церкві!“ Та воно так; та чому ж невільна була церква досі? Хіба ж вона не керувалась наказами Христа Спасителя, що перший вніс свободу в свідомість людську. Він сказав: „І зрозумієте правду, і правда визволить вас“, себ-то зробить вас свободними. Чого ж ще більш? А може цієї правди не зрозуміли ще й досі і самі священники, що навчають народ закону Божого, і розуміють лиш тепер, коли розв'язали їх волю? Запитуємо так себе, та й зараз і почуваєм, що зглібити цього питання так легко не можна. Знають заповіді Христові не тільки священники, а і всі громадяне, і церква завше прислухалась до науки Христової, а тим часом не було досі між церквою йде ржавою християнської єдності. Була єдність поверхня, а в осередку церква потиху vzdихала, держава ж, не дивлячись не це, прибирала її до рук все більш та більш. І вийшло те, що „кесарево“ підборкало „Боже“, і церква мусіла коритись таким приказам, які часто-густо перечили наказам Христовим. Ось через що треба розійтись тепер, при свободі, цим двом організаціям (життєвим основам). Їм не завше буває по дорозі, бо церква виховує душу і будить в серці вищі прямиїння, а держава більш пеклується про матеріальні здобутки та про поверхню досковалість. Щож до таких питань, як війна, кари, релігійні інтереси то що, то тут їх погляди і зовсім рсходяться. При всім тим ми не можемо пристати до думки тих, що совітують державі зовсім одірвати від себе церкву, як не зовсім поділяєм і думку тих, що совітують церкві одірватись од держави, бо совіт і тих і других не зовсім доброзичливий. — Перше, коли церква була рабинею самодержавної влади, такі совіти були зовсім слухні, бо тоді держава пригнічувала церкву і не давала їй свободи розвитку та свободи християнського впливу на народне життя, а тепер, коли сама держава пеклується про свободу всіх взагалі і кожного окремо, то здається нема причини сторонитись комусь од держави; а церкві сторонитись од річної держави і зовсім негоже, бож

тепер обидві ці інституції (основи) прямують до найлучшого розвитку життя народнього. Між тим тепер-то найгостріш і закричали—хто про одірвання держави від церкви, хто про одділення церкви від держави. Придивімся ж, хто вайбільш кричить: чи духовенство, що на свої спині вносило утиські державні, чи народ, що любить свою церкву і з нею разом розбирає добро від зла, чи вся Росія, що в ній бачить одну з найгловійших прояв свого національно духовного права, чи хто инчий? Найбільш об цім пеклюються люде, що не мають нічого спільного ні з вірою, ні з церквою. Є такі люди, може і вчені, що не визнають потреби ніякої віри, говорять, що церква перескаждає розвитку науки, бо захоплює людей до віри в такі річи, яких не можна ні бачити, ні оцупати, от як.—Бог, душа, загробне життя то що, а чоловікові призначено визнавати лиш те, що підлягає науці і обмежується матеріальним світом. Люди з таким переконаннем говорять навіть, що в школах не треба навчати Закону Божого, бо, мовляли вони, Закон Божий затуманює учням голови змалку і зовсім не повертає їх до чогось слухнаго, бо усе одно учні одкидають ті знання з Закону Божого, коли виростають і розумнійшають. Такимъ робом ми бачимо, що тут вже йде змагання не про відділення церкви від держави, а про повне знищення церкви. Змагачі за цю думку одверто бажають державі зовсім одірвати од себе церкву і зоставити її на занепад. А є такі люди, що заявляють себе ніби-то зичливими до церкви і бажаючи буцім то її вільного розвитку, совітують церкві і духовенству зовсім зріктись од матеріальних державних коштів, бо цими коштами, мовляли вони, держава купує підлеглисть церкви своїм керуванням і підтримує неволю церкви. Бачимо, що як би ця думка виходила з осередку людей церковних чи народу, то вона могла б бути досить слухною, але позаяк вона виголошується за стінами церкви, то ми ввижаєм її нещирість в тому, що стежкою одібрання од церкви коштів хочать добитися того ж таки занепаду церкви. Одним словом, це думки не наші і прийняти їх не можемо. Хто почуває в серці Бога, бачить необмежність Його сили і волі та нездатність чоловіка до пізнання одним

своїм розумом без віри всього мироздання, хто не знаходить задоволення своїх духовних запитань у висновках науки та життя і захоплюється з'єднанням з Христом, той бажає не того, щоб в нинішньому новому строю окрепла ворожнеча між церквою і державою, а того, щоб церква визволилась од утисків державних та пішла по дорозі оживлення Христових заповітів, їх розвитку в вихованню народа кращих поглядів і найлуччому розумінню громадських обов'язків. В ціому напрямі ми і підем в нинішньому демократичному строю. Постаріємся не одриватись од усякої спілки з державою, а лише очистити церковний організм (церковний стрій) од старої державної закваски, щоб уся церква, себто—і народ і духовенство, почували себе у царстві Божому, а не під царством земної власти. А що до коштів, то без них ніяка організація існувати не може. Коли ж всяка користна діяльність підтримується державними коштами, то така діяльність, як церковна, що помагає державі виховувати громадянську цінність, мусить содержуватись державою ще щирійш, як яка друга. Однак певна річ, що як би народ взяв содержування церкви на свої ошти, то од ціого християнська справа тільки поліпшилась би, бо тоді церква стала б зовсім незалежною від держави і вповні народною. Об цім народові треба добре подумати, і церква в праві чекати од народа найлуччих висновків, бо коли народ збирається забрати під себе церковну землю, себ то більшу половину церковних коштів, а держава не дасть жаловання, то все одно церква мусить зникнути. Тепер не апостольські часи, коли наставники народні ходили босі і зодягались у руб'я. Крім того, тепер всі потребують широкої шкільної освіти, а народні наставники новині бути освіченими більш од других, щоб іти попереду і світити всім, а осягнення такої освіти потребує коштів. Було б страшенною помилкою думати що народ може обмежитись такими священиками, котрі тільки могли б правити службу Божу, хрестити, ховати то що. Хто так думає, тому можна б нагадати слова Спасителя, що сліпий сліпим не поводить.

Значить, най візьмо собі держава „кесарево“, а церква оддасть „Боже“, та обидві разом най стежать того, щоб людям лучче жилося. В цім між ними союз вічний і нерозривний. Та най народ памятає, що церква—то не одно лише духовенсьтво, а увесь народ з його громадською душою і його найкращими прагненнями, які треба берегти, яко національно-духовне право на найлуччий в світі стрій життя.

Тому ж підемо всі на зустріч до царства Божого. Най всі—і керманичі і народ—строятъ нове життя з радістю, а ве воздыхающе.

Свящ. Я. Степанківський.

Изъ епархіальной жизни.

Архіерейскія служенія.

Въ субботу, 8 іюля, въ день празднованія въ честь Казанской иконы пресв. Богородицы, Его Преосвященствомъ, Преосвященнѣйшимъ Митрофаномъ, Епископомъ Подольскимъ и Брацлавскимъ, литургія совершена была въ кафедральномъ соборѣ, въ сослуженіи протоіереевъ Лебедева, Съцинскаго, Копержинскаго, священниковъ Разумовскаго, Чернытнскаго и Герасименко. Рукоположень во священника въ с. Великую Тернаву, Ушицкаго уѣзда, діаконь с. Рогозной П. Котвичъ и—во діакона на занимаемомъ мѣстѣ псаломщикъ с. Сіомокъ, Винницкаго уѣзда, П. Делимарскій. Возложенъ палицы на протоіереевъ Е. Съцинскаго и А. Копержинскаго. Возведены въ санъ пр тоіерея священникъ А. Разумовскій. Возложенъ наперсный крестъ на священника Т. Чернытнскаго. Проповѣдь произнесъ протоіерей А. Копержинскій.

Въ воскресенье, 9 іюля, литургія совершена была Его Преосвященствомъ въ кафедральномъ соборѣ, въ сослуженіи протоіереевъ Лебедева, Якубовича, Гадзинскаго и священника Герасименко. Рукоположень во священника къ церкви с. Княжполя, Каменецкаго уѣзда, діаконь Николаевской церкви г. Каменца А. Гомилко. Возложена палица на протоіерея Якубовича. Проповѣдь произнесъ протоіерей Гадзинскій.

Въ воскресенье, послѣ вечерни въ Архіерейской церкви, отслужень былъ аваастъ Спасителю.

Въ 1-мъ округѣ Могилевскаго уѣзда.

Благочинный 1-го Могилевскаго округа протоіерей о. Василій Ясинскій въ рапортѣ своему Преосвященному сообщаетъ слѣдующее: 15-го сего іюня м. въ Могилевѣ - Подольскомъ 1-го Могилевскаго округа состоялось довольно многочисленное собраніе духовенства и мірянъ для рѣшенія текущихъ вопросовъ мѣстной приходской жизни. Собраніе избрало четырехъ депутатовъ на предстоящій Епархіальный Съѣздъ священника Іаона Моралевича, псаломщика Григорія Горбачевскаго и мірянъ Кирилла Григораша и Василія Коваля. Избрало депутатомъ въ уѣздное Земское Собраніе отъ духовенства протоіерея Василія Ясинскаго и его же избрало на должность Благочиннаго 1-го округа Могилевскаго уѣзда. Въ члены Благочинническаго Совѣта избраны: священникъ Вѣльяскій Александръ и свящ. Пановъ Александръ псаломщикъ Пашута Петръ и псаломщикъ Бабій Филимонъ изъ мірянъ Иванъ Климчукъ (изъ с. Неміи) и Грицковъ Евфимій (изъ с. Броницы). По вопросу о взносахъ отъ церквей на содержаніе духовныхъ школъ и другихъ епархіальныхъ учрежденій собраніе единогласно постановило сохранить прежній порядокъ впредь до созыва Учредительнаго Собранія и до рѣшенія судьбы этихъ школъ законодательнымъ порядкомъ. По вопросу о выдѣлѣ псаломщикамъ одной третьей части доходовъ и земельныхъ угодій собраніе постановило: 1) въ тѣхъ приходяхъ, гдѣ священникъ получаетъ половину приношеній натурой, а другой половиной дѣлятся поровну псаломщикъ съ пономаремъ или со старостой, порядокъ этотъ оставить; 2) изъ кружечнаго дохода выдѣлять сейчасъ же псаломщикамъ одну третью часть; 3) въ виду того, что выдѣленіе части земли сейчасъ же въ пользу псаломщиковъ было бы весьма убыточно для священниковъ, такъ какъ земля эта находится подъ посѣвами; въ виду того, что выдѣленіе этой земли теперь при содѣйствіи землемѣра и невозможно за отсутствіемъ землемѣровъ, а также, что это бесполезно въ виду предполагаемой передачи церковной земли земледѣльческому классу населенія и ввело бы причты въ огромные не-

производительные расходы,—выдѣлить осенью сего 1917 г., послѣ сятія урожая, изъ священнической доли земли въ пользу псаломщиковъ, со взаимными добрыми братскими чувствами, приблизительно такую часть земли, чтобы псаломщики получили въ общемъ одну треть церковной земли.

Находя, что Св.-Георгиевская церковь г. Могилева-Подольскаго вносить по Раскладочной Вѣдомости № 1-й слишкомъ ничтожную сумму (всего 19 р. 24 к.) въ то время какъ такіе бѣдные приходы, какъ Садковцы, Броница и Слышковцы вносятъ въ три и четыре раза больше, собраніе постановило: уменьшить взносъ отъ с. Броницы и с. Григоровки на 10 рублей отъ cadaго прихода и отъ с. Слышковецъ на 15 рублей и увеличить на ту же сумму (35 р.) взносъ отъ Св. Георгиевской церкви.

Собранію о. Благочиннымъ было предложено подписаться подѣ протестомъ противъ тѣхъ глумленій надъ св. православной вѣрой и православнымъ духовенствомъ, какія въ послѣднее время позволяютъ себѣ петроградскіе и другіе сатирическіе листки. Собраніе единодушно выразило свое негодованіе по поводу этихъ недостойныхъ выходокъ и подписало протестъ.

„Я лично,—пишетъ о. протоіерей Ясинскій,—имѣлъ несчастье видѣть въ Петроградѣ эти карикатуры. Видѣлъ я ихъ въ повзѣ въ рукахъ солдатъ, рабочихъ, крестьянъ, подростковъ. Мнѣ было больно до слезъ это недостойное издѣвательство надъ нашей святыней и надъ нашими братьями-вѣрующими. Въ нашей благословенной Подоліи, въ нашей безконечно дорогой и любимой Украинѣ найдется не мало еще людей вѣрующихъ и способныхъ дать отпоръ наглѣющему безбожію. Мы не можемъ молчать, мы должны поднять свой голосъ. Народъ Подольскій будетъ съ нами“.

Протестъ противъ печатнаго глумленія надъ православной вѣрой.

Мы, нижеподписавшіеся, православные христіане Могилевскаго уѣзда, Подольской губерніи, съ болью сердечной

узнали о томъ, что въ послѣднее время нѣкоторые издате-
ли русскихъ юмористическихъ журналовъ позволяютъ себѣ
дерзко и нагло глумиться надъ нашей святой православ-
ной вѣрой и насмѣхаться надъ тѣмъ, что дорого вѣрующимъ
и что чтить весь христіанскій міръ независимо отъ испо-
вѣданія. Въ журналахъ этихъ появились каррикатуры на
Господа нашего Иисуса Христа, на Его Пречистую Матерь
кошунственныя стихотворенія на Господа Бога, каррику-
ры на православное духовенство и на весь вѣрующій рус-
скій народъ.

Глумленія эти всегда были бы оскорбительны, но въ
такую пору, когда родина наша стоитъ на краю гибели,
когда многіе изъ насъ оплакиваютъ безвременную смерть
своихъ дорогихъ отцевъ, мужей, братьевъ и сыновей, пав-
шихъ на полѣ брани, когда молитва— наше единственное
утѣшеніе, а святая вѣра—единственная поддержка наша,
эти гнусныя глумленія поражаютъ насъ острѣе меча гер-
манскаго. Мы точно присутствуемъ при вторичномъ оплева-
ніи и поруганіи нашего возлюбленнаго Спасителя. Мы не
призываемъ кары Божіей на несчастныхъ кошунниковъ,
лишенныхъ по всемъ видимостямъ даже элементарныхъ
чувствъ приличія,—Господь вѣдь Самъ молился за Своихъ
распинателей,—мы лишь поражены стыдомъ и безконечно
скорбимъ о томъ, что среди насъ, и только среди насъ,
русскихъ, православныхъ, явились такіе жалкіе, убогіе ду-
хомъ и неразборчивые въ средствахъ люди, которые счи-
таютъ возможнымъ глумиться надъ святынями истекающей
кровью родины. Ни католики, ни протестанты, ни евреи, ни
мусульмане, ни даже язычники не позволяли себѣ такихъ
недостойныхъ выходовъ въ отношеніи своей вѣри. Эти
глумленія пзорятъ русское имя, намъ противны они, какъ
противно хихиканье у постели тяжело больной матери. Мы
выражаемъ свое глубокое омерзеніе авторамъ этихъ кошун-
ственныхъ изображеній и сочиненій и надѣемся, что всѣ
вѣрующіе, всѣ благомыслящіе и просто порядочные люди
присоединятъ свой голосъ къ нашему и заклеятъ по
достоинству поносителей нашей православной вѣры.

Примиреніе прихожанъ со священникомъ.

Священникъ м. Райгорода, Гайсинскаго у., Евсевій Добржанскій, вслѣдствіе недоброжелательнаго къ нему отношенія прихожанъ, принужденъ былъ оставить этотъ приходъ и переехать на другое мѣсто. На дняхъ отъ имени прихожанъ м. Райгорода поступило на имя Преосвященнѣйшаго Митрофана докладъ слѣдующаго содержанія: „1917 года 4 іюня прихожане Свято-Успенской церкви м. Райгорода, Гайсинскаго уѣзда, собравшись на общее собраніе, единогласно постановили примириться со своимъ приходскимъ священникомъ Евсевіемъ Добржанскимъ; считать состоявшееся 23 апрѣля сего года постановленіе нѣкоторыхъ членовъ общества не дѣйствительнымъ и просить Его Преосвященство оставить священника о. Евсевія Добржанскаго въ м. Райгородѣ, и объщаемъ на дальнѣйшее время жить съ нимъ въ мирѣ, о чемъ и составлено настоящее постановленіе для представленія Его Преосвященству“. На этомъ послѣдовала 18 іюня 1917 г. слѣдующая резолюція Его Преосвященства: „Очень утѣшительно. Да будетъ Божіе благословеніе и милость Божія на прихожанахъ и на ихъ пастырѣ и да укрѣплятся ихъ добрыя отношенія на многія лѣта и навсегда неизмѣнно. О. Евсевій Добржанскій оставляется въ м. Райгородѣ“.

Эго является уже не первымъ случаемъ, когда послѣ проявленія недоброжелательности прихожанъ къ своему пастырю слѣдуетъ примиреніе.

К.

Украинскіе курсы для учителей начальныхъ школь.

2 іюля въ Каменцѣ состоялось открытіе украинскихъ курсовъ для учителей начальныхъ школь. Въ Пушкинскомъ домѣ былъ совершенъ молебенъ причтомъ Александро-Невской церкви, при чемъ уѣздный наблюдатель цер. школь священникъ Н. Базилевичъ сказалъ на украинскомъ языкѣ слово, въ которомъ, между прочимъ, высказалъ ту мысль, что если руководители и слушатели курсовъ пожелали начать занятія молебномъ, то это даетъ надежду, что въ обновленной народной школѣ Законъ Божій будетъ занимать должное мѣсто. Послѣ молебна говорили рѣчи руководителя курсовъ, дѣятеля земства В. Л. Злотчанскій, В. К. Приходько, Г. А. Богацкій. На курсы явилось болѣе 200 учителей и учительницъ церковныхъ и министерскихъ школь.

ВІДОЗВА

Подільського Губернського Ісполнительного Комітету по згоді з Губернським Комісаром Тимчасового Правительства до громадян селян і горожан Подільської губернії.

Громадяне селяне і горожане!

Установчі Збори (Учредительное Собрание) разом з другими важними питаннями будуть рішати і про землю.

Для того, щоб вирішити земельне питання правильно на користь усьому трудящомуся народу, Установчим Зборам необхідно знати докладно, скільки є всього землі по усій державі, скільки під хлібом, скільки під усадьбами, під сінокосами, лісами, хто і як тримає землю, як і чим її обробляє, яким хлібом і рослинами засіває, а також, скільки у нас людей по селах і городах і чим вони займаються, скільки є робочої і всякої другої скотини.

Щоб зібрати всі ці відомости, Тимчасове Правительство рішило зробити літом сього 1917 року всеросійську сільсько-господарську і поземельну перепись і перепись городів з тим, щоб зібрані під час переписі відомости подати до Установчих Зборів (Учредительного Собрания), як матер'ял для вирішення земельного питання.

Статистичними матер'ялами переписі Тимчасове Правительство думає скористуватись також і для впорядкування продовольственої справи в Державі і для поліпшення становища нашого краю, щоб Держава наша по війні могла зразу встати на добрий шлях розвитку свого економічного доброботу.

В Подільській губернії сільсько-господарська і поземельна перепись і перепись городів буде робитись переписчиками, назначеними Губернською Переписною Комісією на протязі іюня, іюля і августу сього 1917 року, причім повинно закінчити її ніяк не пізніше сентября.

Подільський Губернський Ісполнительний Комітет, оповіщаючи про це, запрошує усіх громадян Подільськ і губернії свідомо і доброжичливо віднестись до цієї переписі і усіми способами допомогати, щоб робота ся йшла успішно, а

имено: подавати правильні відповіді переписчикам на їх запитання; давати їм помешканя для роботи, щоб вони мали де прожити, підводи для переїзду, за окрему плату; призначати особливих виборних людей, щоб вони викликали хазяїв і провіряли, чи правду вони кажуть, взагалі,—допомагати переписчикам і переписчицям в переписі.

Комітет має надію, що памятаючи про велику державну вагу переписі, котра робиться для добра усього народу і для найкращого вирішення земельного питання на користь працюючих, усі громадяне губерні своїм свідомим і гарним відношенням до переписі поможуть Губернській Переписній Комісії закінчити перепись як можна краще і вірніше, щоб завчасно можна було послати Тимчасовому Правительству сі роботи по переписі, щоб воно подало це на Установчі Збори (Учредительное Собрание).

Предсідатель Губернського Ісполнительного Комітету
доктор *Гижицький*
Завідуючий Перепис'ю в губернії *В. Флоров*.

Редакторъ неофіціальной части протоіерей **Е. Сѣцинскій**.

СОДЕРЖАНІЕ.

Офіціальная часть:—1) Духовенству епархіи.—2) Вопросы подлежащіе разсмотренію будущаго Епархіального Съѣзда духовенства.—3) Списокъ учениковъ Каменецкаго духовнаго училища.—4) Отъ Управленія Подольскаго Епархіального Свѣчнаго Завода—5) Отъ Совѣта Тульчинскаго Епархіального женск. училища.—6) Объявленіе.

Неофіціальная часть:—1) Отъ редакціи.—2) Проповідь о хрестіянській любви.—3) Відокремлення церкви від держави.—4) Изъ епархіальной жизни, Архіерейскія служенія.—5) Въ 1-мъ округѣ Могилевскаго уѣзда.—6) Протестъ противъ печатнаго глумленія надъ православною вѣрой.—7) Примиреніе прихожанъ со священникомъ.—8] Украинскіе курсы для учителей начальныхъ школь.—9] Відозва Подільського Губернського Ісполнительного Комітету.

Каменецъ Под. Электрическая типографія Св.-Троицкаго Братства.
Уг. Базарной и Бульварной ул.

Вакантныя мѣста

Священническія:

- Въс. Цивковцахъ, Ушицкаго у., съ 8 мая 1916 г.
—с. Теклевкѣ, Могилевскаго уѣзда, съ 1 августа 1916 г.
—с. Грицковѣ, Каменецкаго уѣзда, съ 21 ноября 1916 г.
—г. Латинѣ, при единовѣрческой церкви, съ 16 нояб. 1916 г.
—с. Слободкѣ-Михалковской, Лет. у., съ 23 января.
—с. Бобловѣ, Брацлавскаго у. (2-го свящ.), съ марта.
—с. Каричинцахъ-Пилиповскихъ, Летичевскаго у., 20 апрѣля.
—с. Устьѣ, Каменецкаго у., съ 9 мая.
| с. Степановѣ, Брацлавскаго у., 12 мая.
—с. Пагурцахъ, Литинскаго у., съ 16 мая.
—с. Серебрян, Гайсинскаго у., съ 18 мая.
—с. Сиомакахъ, Винницкаго у., съ 16
—с. Возновцахъ, Ямпольскаго у., съ 16 мая.
—с. Шелестянахъ Ушицкаго у., съ 19 мая.
—с. Немичинцахъ, Проскуровскаго уѣзда, съ 22 апрѣля¹
—с. Селищахъ, Винницкаго уѣзда, (2-го свящ.) съ 4 мая.
—с. Гречаной Проск. у., съ 27 мая 1917 г.
—с. Семенкахъ, Могилевскаго у., съ 30 мая.
—м. Городокѣ, Каменецкаго у., (1-го свящ.) съ 6 іюня.
—с. Романовкѣ, Ольгопольскаго уѣзда, съ 6 іюня.
—с. Борковѣ, Литинскаго уѣзда, съ 8 іюня.
—с. Десерокѣ, Литинскаго у., съ 14 іюня.
—с. Супруновѣ, Винницкаго у., съ 15 іюня.
—с. Лукѣ-Молчанской, Ямпольскаго у., съ 17 іюня.
—с. Вербки, Брацлавскаго у., съ 18 іюня.
—с. Громовкѣ, Могилевскаго у., съ 20 іюня.
—с. Гавришовкѣ, Винницкаго у., съ 4 іюня.
—с. Турчинцахъ, Проскуровскаго у., съ 26 іюня.
—с. Калиновкѣ, Проскуровскаго у., съ 26 іюня.
—с. Лясковцахъ, Каменецкаго у., съ 26 іюня.
—с. Ровнѣ, Могилевскаго у., съ 36 іюня.
—с. Осламовѣ, Ушицкаго у., съ 27 іюня.
—с. Щербаняхъ, Литинскаго у., съ 26 іюня.
—с. Великому-Александровѣ, Ушицкаго у., съ 28 іюня.
—с. Вяткодвѣ-Бродѣ, Балтскаго у., съ 1 іюля

- с. Дранкѣ, Ямпольскаго у., 4 іюня.
- сѣ Ілубочкѣ, Ушицкаго у., сѣ 5 іюня
- с. Старомъ-Порѣчѣ, Проскуровскаго у., сѣ 5 іюня.
- с. Цымбадовкѣ, Литинскаго у сѣ 6 іюня
- с Жигаловкѣ Винницкаго у., сѣ 6 іюня.
- с. Свинной Литичевскаго у. сѣ 7 іюня.
- с. Чаплѣ, Летичевскаго у., сѣ 1 іюля.
- с. Буйволонцахъ, Проскуровскаго у., сѣ 1 іюля.

Псаломщическія:

- Въ с. Крутыбородахъ, Летич. у., сѣ 1 ноябр. 1915 г.
- с. Витковцахъ, Каменецкаго у., сѣ 18 марта 1916 г
 - с. Майданъ-Треповскомъ, Лит. у., сѣ 15 мая 1916 г.
 - м. Студеницѣ, Ушицкаго у., сѣ 1 августа.
 - с. Слѣдяхъ, Ямпольскаго у., сѣ 1 августа.
 - с. Увсѣ, Каменецкаго у., сѣ 20 сентября.
 - г. Вербовцѣ, Ушицкаго у., сѣ 2 ноября.
 - с. Лукъ-Молчанскій, Ямпольскаго у., сѣ 15 ноября
 - с. Демковцахъ, Каменецкаго у., сѣ 16 ноября.
 - с. Терешовцахъ, Летичевскаго у., сѣ 21 ноября.
 - с. Монастыркѣ, Летичевскаго у., сѣ 15 мая 1915 г
 - с. Ластовцахъ, Каменецкаго у., сѣ 7 декабря.
 - с. Пасъчнѣ, Прск. у., сѣ 28 февр
 - с. Вахматовцахъ, Летичевск. у., сѣ 1 февр.
 - с. Выхилевкѣ, Ушицк. у., сѣ 21 февр.
 - с. Новомъ-Селѣ, Проскуровскаго у., феврала
 - с. Шейнцахъ Летичевскаго у., сѣ 14 марта.
 - с. Остолоповѣ, Гайсинскаго у., сѣ 24 декабря 1916 г.
 - с. Фриривцахъ, Каменецкаго у., сѣ 30 ноября
 - с. Шендеровѣ, Брацлавскаго у., сѣ 30 декабря.
 - с. Борковѣ, Литинскаго у., сѣ 24 декаб.
 - с. Лавровкѣ, Винницкаго у., сѣ 9 янв. 1917 г.
 - с. Армянахъ, Каменецкаго у., сѣ 26 марта 1917 г
 - с. Куриловцахъ-Зеленыхъ, Ушицкаго у., сѣ 1 марта.
 - с. Козинцахъ, Винницкаго у., сѣ 22 апрѣля.
 - с. Черной, Каменецкаго у., сѣ 21 апрѣля
 - с. Красностандахъ, Каменецкаго у., сѣ 7 іюня.
 - с. Слободѣ-Смотричской, Каменец. у., сѣ 24 апр.
 - с. Ильяткѣ, Литинскаго у., сѣ 21 марта.
 - с. Рѣдкодубахъ, Проскуровскаго у., сѣ 1 іюня.

- с. Нефедовцахъ, Ушицкаго у., съ 7 іюня.
- с. Горбовцахъ, Литинскаго у., съ 21 мая.
- с. Шрубновѣ, Литичевскаго у., съ 7 іюня.
- м. Карвасарахъ, Каменецкаго у., съ 21 ноября 1916 г.
- г. Каменцѣ, при Александро-Нев. ц., съ 30 апрѣля.
- с. Млиновкѣ, Могилевскаго у., съ 4 мая.
- г. Ольгополѣ, собор. церкви (1 псаломщика), съ 17 апр.
- с. Тышковкѣ Гайс. у. съ 16 мая 1917 г.
- с. Бахтынѣ, Ушиц. у., 28 марта.
- с. Жеребиловкѣ, Могил. у., 30 мая.
- с. Перекоринцахъ, Ушицкаго у. съ 23 мая.
- с. Теремцахъ, Ушицкаго у., 26 мая.
- г. Каменцѣ при больничной ц. съ 9 іюня.
- с. Карижинѣ, Ушицкаго у., съ 1 мая.
- с. Ходаковцахъ, Проскуровскаго у., съ 10 мая.
- с. Гораевкѣ, Ушицкаго у., съ 16 мая.
- с. Рѣпинцахъ, Каменецкаго у., съ 18 мая.
- с. Княжполѣ, Каменецкаго у., съ 15 мая.

С П И С О К Ъ

учениковъ Каменецкаго духовнаго училища

за 1916—1917 учебный годъ.

4 классъ.

1-й разрядъ.

Матковскій Василій, Иваховъ Николай, Корничъ Иннокентій.

2-й разрядъ.

Ярошевичъ Вадимъ, Ванькевичъ Ѳеодоръ, Млотковскій Климентъ, Ванькевичъ Василій, Левицкій Николай, Сорочатый Николай, Парасека Симеонъ, Крыжановскій Алексій, Веретяновъ Владиміръ, Мошинскій Николай, Полякъ Ѳеодоръ, Павенскій Антоній, Соколовъ Димитрій, Чекирда Іаковъ, Козельскій Георгій, Лемна Павелъ, Грєпачевскій Михаилъ, Винницкій Николай, Кобырницкій Василій, Валицкій Петръ, Милинскій Ѳеодосій, Громовъ Николай, Павлючиковъ Евгений, Сѣнгалевицъ Владиміръ. Стояновъ Димитрій, Кривдинъ Ѳеодосій, Езерницкій Александръ, Зарковскій, Сергій—удостоены перевода въ первый классъ духовной семинаріи.

Назначаются переэкзаменовки:

Мисевичу Борису и Матѣеву Владиміру—по русскому письменному упражненію; Рудскому Павлу—по славянскому и латин-

скому яз., Мартынюку Всеволоду—по русскому и греческому яз., Слѣдникову Θεодосію—по арифметикѣ и русскому упражненію, Назаревичу Вячеславу—по географіи и русскому упражненію, Корничу Николаю—по русскому языку (устно и письменно) и по природовѣдѣнію.

Добродовскій Василій и Васильевъ Михаилъ—увольняются изъ училища согласно прошеніямъ.

3 классъ.

Бялошицкій Левъ, Желиховскій Александръ, Кавунскій Іоаннъ, Кмитевичъ Евграфъ, Кобржицкій Леонидъ, Кривицкій Николай, Круцькевичъ Михаилъ, Лотоцкій Григорій, Мазничевскій Александръ, Маркъвъ Ольгъ, Осаковскій Сѣргій, Колтуновскій Всеволодъ—переводятся въ четвертый классъ.

Назначаются экзамены послѣ каникулъ:

Брикосяіовскому Александру—по церковному уставу, русскому упражненію, греческому и латинскому яз.; Васильеву Георгію—по греческому языку географіи, природовѣдѣнію и нѣмецкому языку; Вильчанскому Константину по русскому и французскому яз.; Войтовичу Семеону—по русскому упражненію и нѣмецкому языку; Глицинскому Павлу,—по всѣмъ предметамъ; Гончаруку Василю—по русскому, греческому, латинскому и нѣмецкому яз. и природовѣдѣнію; Гричагу Николаю по греческому и латинскому яз. и природовѣдѣнію; Дображанскому Георгію—по русскому упражненію; Дрозду Іоанну —по церковному уставу, русской исторіи, русскому, греческому и нѣмецкому яз. и природовѣдѣнію; Дябу Александру—по всѣмъ предметамъ; Иванчану Александру—по ц. уставу и русскому упражненію; Калиновичу Силъ—по русскому упражненію, греческому и латинскому яз.; географіи, природовѣдѣнію и пѣнію; Канюшинскому Александру—по русскому упражненію и французскому яз.; Колесникову Роману—по церковному уставу, греческому и нѣмецкому яз. и природовѣдѣнію; Корничу Павлу—по катихизису, церковному уставу, русской исторіи, русскому, славянскому, греческому латинскому и нѣмецкому яз. русскому упражненію, арифметикѣ и природовѣдѣнію; Косолапу Викентію—по русскому упражненію и нѣмецкому яз.; Кульчицкому Александру—по катихизису, пѣнію и нѣмецкому яз.; Лозинскому Василю—по русскому упражненію и греческому языку; Марчевскому Алексію—по катихизису, церковному уставу русскому, славянскому, греческому и нѣмецкому яз., русскому упражненію, арифметикѣ и природовѣдѣнію; Мизюнскому Діонисію

по всемъ предметамъ, Милинскому Борису—по русскому упражненію, греческому и латинскому яз. и пѣнію; Млотковскому Вадимію—по всемъ предметамъ, Никуляку Александру—по катихизису, русскому, славянскому, греческому, латинскому и французскому яз., русскому упражненію; ариметикѣ, географіи, природовѣдѣнію и пѣнію; Новѣковскому Михаилу—по русскому упражненію и природовѣдѣнію; Савчуку Андрею по катихизису, русскому упражненію, латинскому и французскому яз.; Стасенку Петру—по церковному уставу, русскому греческому и латинскому яз. и русскому упражненію; Тотаревскому Григорію—по церковному уставу, русской исторіи, русскому греческому, латинскому и французскому яз.; Шумскому Борису—по катихизису, русскому, греческому и латинскому яз., русскому упражненію, географіи и природовѣдѣнію.

2 классъ, 1 отдѣленіе.

Баранецкій Антонъ, Бѣлинскій Иванъ, Волинецкій Иванъ, Арабеговъ Михаилъ, Кирялюкъ Михаилъ, Кисилевъ Александръ, Колесниковъ Симеонъ, Корничъ Θεодосій, Мазничевскій Михаилъ, Марценко Николай, Потульницкій Владиміръ, Чернявскій Павелъ—переводятся въ третій классъ.

Назначаются экзамены послѣ каникулъ:

Балицкому Павлу—по русскому упражненію и ариметикѣ; Басюку Петру—по русскому упражненію и пѣнію; Бржосковскому Петру—по русскому упражненію, пѣнію и нѣмецкому языку; Бѣлинскому Георгію—по русскому упражненію; Бѣльковскому Александру—по русскому, славянскому и французскому яз., географіи и пѣнію; Бялковскому Михаилу—по русскому, славянскому, латинскому и нѣмецкому яз., русскому упражненію, ариметикѣ и географіи; Вдницкому Борису—по русскому упражненію и латинскому яз., Волосѣвичу Аѳанасію—по всемъ предметамъ; Гловацкому Ипполиту—по русскому, славянскому и нѣмецкому яз., русскому упражненію и ариметикѣ; Гватюку Θεодоу—по русскому, славянскому, латинскому и нѣмецкому яз., русскому упражненію, ариметикѣ и географіи; Мельникову Михаилу—по ариметикѣ и географіи; Садковскому Петру—по латинскому языку, Шумскому Константину—по священной исторіи, русскому и славянскому яз. и географіи. Шабельниковъ Николай—остаётся на второй годъ по прошенію.

2 классъ, 2 отдѣленіе

Веретяновъ Іосифъ, Геренчукъ Каллиникъ, Загурнякъ Стефанъ, Качоровскій Георгій, Лосятинскій Николай, Мазуръ Максимъ, Оссаковскій Никита, Сиваковскій Дмитрій, Сумовскій Михайлъ, Юркевичъ Владиміръ—переводятся въ третій классъ.

Назначаются экзамены послѣ каникулъ:

Банковскому Θεодоту по пѣнію; Бардѣ Кириллу—по латинскому яз., ариметикѣ и черченію; Бугцкому Викентію—по русскому упражненію, латинскому и французскому яз. и географіи; Бойко-Мостовичу Аркадію—по русскому упражненію, латинскому и французскому яз, географіи и пѣнію; Борисеву Михаилу—по пѣнію, черченію и французскому. яз; Гоццляку Стефану—по пѣнію; Дашицкому Некодиму—по географіи и французскому яз., Дрябу Павлу—по всѣмъ предметамъ; Зюбрицкому Дмитрію—по пѣнію; Корниевскому Валеріану—по русскому упражненію, ариметикѣ, пѣніи, черченію и нѣмецкому яз.; Литинскому Вячеславу—по географіи; Марчевскому Борасу—по русскому упражненію, латинскому и нѣмецкому яз., ариметикѣ и черченію; Рошаховскому Николаю—по русскому языку, русскому упражненію и географіи; Свѣнцицкому Василю—по русскому упражненію и пѣнію; Сливинскому Вадиму—по пѣнію и нѣмецкому яз.; Цымбалистому Арсенію—по русскому упражненію и географіи; Шумскому Анатолію—по русскому и латинскому яз., ариметикѣ и географіи.

1 классъ, 1 отдѣленіе.

Бѣлошицкій Георгій, Бѣльскій Михайлъ, Замбровскій Георгій, Постоловскій Владиміръ, Прасипкій Николай, Садовой Симеонъ, Семенюкъ Андрей, Слоненко Николай, Харьковъ Дмитрій, Харостовскій Іуліанъ, Чернявскій Анатолій, Кузнецовъ Николай—переводятся во второй классъ.

Назначаются экзамены послѣ каникулъ:

Береззвскому Анемподисту—по священной исторіи, русскому и французскому яз., русскому упражненію, ариметикѣ и географіи; Буйману Θεодору—по русскому упражненію и ариметикѣ; Гордзиевскому Леониду—по русскому упражненію; Крюкъ-Веловскому Владиміру—по священной исторіи и русскому упражненію, Паламарчуку Владиміру—по русскому упражненію; Мельникову Михаилу по русскому упражненію; Рудыку Василию—по священной исторіи, русскому языку, аримет

и географіи, Смолинскому Владиміру—по нѣвию и нѣмецкому яз., Томачинскому Матею—по священной исторіи, нѣвию, черченію и французскому яз., Чернявскому Григорію—по русскому упражненію.

1 классъ, 2 отдѣленіе.

Гнатюкъ Василій, Дубицкій Владиміръ, Зажицкій Николай Зора Калада Александръ, Кмитевичъ Никифоръ, Матковский Петръ, Мошинскій Михаилъ, Сѣнгалевичъ Алексій, Тхожевскій Владиміръ, Харьковъ Петръ, Чоканскій Георгій—переводятся во второй классъ.

Назначаются экзамены послѣ каникулъ:

Бесядовскому Евгению—по священной исторіи, русскому, славянскому и нѣмецкому яз., русскому упражненію, ариѳметикѣ, географіи и нѣвию; Бѣлинскому Василю—по русскому и славянскому яз. и русскому упражненію; Корничу Владиміру—по русскому упражненію и нѣмецкому яз.; Лабину Алексію—по ариѳметикѣ и французскому яз.; Мухацкому Сергѣю—по русскому яз., русскому упражненію и ариѳметикѣ; Пилинскому Іоанну—по нѣвию; Рапацкому Георгію—по славянскому и французскому яз., русскому упражненію и ариѳметикѣ; Роднѣвичу Борису—по русскому яз. и ариѳметикѣ; Сиваковскому Николаю—по ариѳметикѣ и нѣмецкому языку; Угриновичу Евгению—по священной исторіи и нѣмецкому яз.

Приготовительный классъ.

Боглюкевичъ Викторъ, Братчукъ Владиміръ, Бржосніовскій Косма, Бугай Никита, Веретяновъ Михаилъ, Вишневскій Тихонъ, Дудченко Леонидъ, Калиновичъ Николай, Козловъ Василій, Кудревичъ Валентинъ, Лященко Тимоѳей, Мельниковскій Владиміръ, Мельниковъ Феодосій, Миховскій Сергій, Наливайко-Иванъ, Паборовскій Василій, Симоновскій Іовъ, Сяѣжинскій Михаилъ, Сяѣжинскій Николай, Студинець Викторъ—переводятся въ первый классъ

Назначаются экзамены послѣ каникулъ:

Волосѣвичу Іоанну—по славянскому чтенію и русскому упражненію; Залевскому Георгію—по закону Божію, русскому языку, славянскому чтенію и русскому упражненію; Мазуревичу Борису—по закону Божію, русскому языку, славянскому чтенію и ариѳметикѣ; Погорецкому Евгению—по русскому упражненію и ариѳметикѣ; Садковскому Василю—по русскому языку и ариѳметикѣ.

метикъ, Сорокатуму Ивану—по русскому упражненію, Тумбеву Михаилу—по славянскому чтенію.

Росписаніе переводныхъ и приѣмныхъ экзаменовъ и переекзаменовокъ въ Каменецкомъ духовномъ училищѣ.

Имѣютъ быть произведены въ м. августѣ 1917 года:

Переводные экзамены и переекзаменовки.

- 16 августа. Катихизисъ, церковный уставъ, священная исторія; греческій и латинскій яз. для учениковъ 1—4 класъ
17. — Русское письменное упражненіе для учениковъ 3 и 4 классовъ. По всемъ предметамъ для учениковъ приготовительнаго класса.
18. — Русское упражненіе для учениковъ 1 и 2 классовъ Ариѳметика, географія, природовѣдніе и русская исторія для учениковъ 3 и 4 классовъ. 19—Русскій языкъ для учениковъ 3 и 4 классовъ.
- 21 — Ариѳметика и географія для учениковъ 1 и 2 класа Славянскій языкъ для учениковъ 3 и 4 класъ вѣ.
- 22 — Церковное пѣніе, чистописаніе, черченіе, французскій и нѣмецкій яз. для учениковъ 1—4 классовъ.
23. — Русскій языкъ для учениковъ 1 и 2 классовъ.
24. — Славянскій языкъ для учениковъ 1 и 2 классовъ.

Приѣмные экзамены.

- 23 августа. Катихизисъ, церковный уставъ, священная исторія, ариѳметика, географія, греческій и латинскій яз. для поступающихъ во 2, 3 и 4 классы.
24. — Диктовка, законъ Божій и церковное пѣніе для поступающихъ въ 1 классъ
5. — Русскій языкъ, славянское чтеніе и ариѳметика для поступающихъ въ 1 классъ. Русская исторія, природовѣдніе, церковное пѣніе, чистописаніе, черченіе французскій и нѣмецкій яз. для поступающихъ въ 2, 3 и 4 классы.
26. — Диктовка, законъ Божій и славянское чтеніе для поступающихъ въ приготовительный классъ. Русског упражненіе для поступающихъ во 2, 3 и 4 классы.
28. — Русскій языкъ и ариѳметика для поступающихъ въ приготовительный классъ. Русскій и славянскій яз.